

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/385/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111205272
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4111205272.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: R. B. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., B. XX, prechodne I., V. XX, zast. Mgr. Eugenom Gálikom, advokátom so sídlom Nitra, Šúdolská 48, proti odporkyňi: W. X. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., B. XX, prechodne I., H. 2, zast. JUDr. Andreou Kelemenovou, advokátkou so sídlom Nitra, Mariánska 2, o návrhu navrhovateľa na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 20. januára 2014 č. k. 10C/46/2011-191, v časti náhrady trov konania, súdneho poplatku a trov štátu, takt

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania, o povinnosti odporkyne zaplatiť súdny poplatok a o povinnosti odporkyne zaplatiť trovy štátu potvrdzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania vyporiadal tak, že do výlučného vlastníctva navrhovateľa prikázal: 1. pozemok parc. č. 3698/65 - orná pôda o výmere 954 m², evidovaný Správou katastra Nitra na LV č. XXXX, k. ú. B. K., obec I., v hodnote 43.079,54 eura. 2. pozemok parc. č. 107/78 - záhrady o výmere 346 m², evidovaný Správou katastra Nitra na LV č. XXXX, k. ú. N., obec I., v hodnote 3.930 eur. 3. osobné motorové vozidlo zn. Fabia, ev. č. NR XXX CG v hodnote 3.000 eur. Spolu v hodnote 50.009,54 eura. Do výlučného vlastníctva odporkyne prikázal byť č. 9 na 4. posch., vchod o. č. 23 v bytovom dome súp. č. XXXX na parc. č. 4821/21, evidovaný Správou katastra Nitra na LV č. XXXX, k. ú. I., obec I. a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 68/4455-tín, v hodnote 57.400 eur. Odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi titulom finančného vyporiadania sumu 3.695,23 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Piatym výrokom navrhovateľa a odporkyňu zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo výške 3.222 eur na účet Okresného súdu Nitra, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Šiestym výrokom navrhovateľa zaviazal zaplatiť 51,34 eura na účet súdu prvého stupňa na trovy štátu do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a napokon, siedmym výrokom zaviazal odporkyňu zaplatiť 201,34 eura na účet súdu prvého stupňa na trovy štátu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 143, § 148, § 149 a § 150 OZ. Mal za preukázané, že účastníci konania boli manželia od 20. 09. 1985 a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom OS Nitra č. k. 10C/260/2009-23 zo dňa 25. 03. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 10. 05. 2010. Účastníci sa na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedohodli. Predmet masy BSM nebol sporný, tvorili ho 3 nehnuteľnosti a motorové vozidlo zn. Fabia. Pasíva neboli uvádzané žiadne. Účastníci sa dohodli na zostatkovej hodnote motorového vozidla vo výške 3.000 eur, pričom nebolo rovnako sporné, že vozidlo užíva po rozvode navrhovateľ, a preto zhodne navrhli, aby bolo prikázané do jeho vlastníctva. Okrem toho prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľa spoločne nadobudnuté nehnuteľnosti a to

pozemok kat. úz. N. a pozemok v kat. úz. B. K. a to vzhľadom na to, že odporkyni prikázal do výlučného vlastníctva byť v I. na J.. Nehnuteľnosti prikázal do vlastníctva navrhovateľa z dôvodu, že o tieto sa stará po rozvoze manželstva, a pokiaľ o ne nebude mať ďalší záujem, nič mu nebráni, aby ako výlučný vlastník speňažil. Navrhovateľovi tak prikázal do výlučného vlastníctva motorové vozidlo, pozemok v kat. úz. N. a pozemok v kat. úz. B. K. v celkovej hodnote 50.009,54 eura. Odporkyni prikázal do výlučného vlastníctva byť, o ktorý mala záujem a navrhol tak i samotný navrhovateľ. Preto hodnota jej podielu predstavuje 57.400 eur. Rozdiel medzi hodnotou, ktorú získala odporkyňa a ktorú získal navrhovateľ, je 7.390,46 eura, teda odporkyňa je na vyrovnanie povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.695,23 eura. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Súd rozhodol tak preto, že obidvaja účastníci tvrdili okruh BSM zhodne. V podstate súd rozhodol tak, ako navrhoval navrhovateľ v návrhu, okrem nehnuteľnosti v kat. úz. N., ktorú navrhol predať, pričom tento spôsob súd neakceptoval, lebo na takýto postup nebol žiaden dôvod. Súd prikázal do výlučného vlastníctva odporkyni byť a v záujme toho, aby výška finančného vyporiadania medzi účastníkmi bola čo najnižšia, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti. Súd poukazuje na to, že sporná výška nehnuteľnosti v B. K. bola odstránená až znaleckým dokazovaním. Len samotná skutočnosť, že účastníci mali odlišný odhad hodnoty nehnuteľnosti, ktorá sa neskôr odstránila znalcom, nezakladá podľa názoru súdu právo účastníka, ktorého odhad bol bližšie k hodnote určenej znalcom, aby bol považovaný za úspešného v konaní, kde inak boli návrhy na spôsob vyporiadania BSM takmer zhodné, aspoň pri prvotných výpovediach. Súd zaviazal navrhovateľa na zapltenie trov štátu vo výške 51,34 eura a odporkyňu na zapltenie trov štátu vo výške 201,34 eura, lebo štát platil trovy ako odmenu znalcovi vo výške 402.068 eur a podľa § 148 ods. 1 OSP má štát podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. U navrhovateľa zohľadnil zapltený preddavok na znalecké dokazovanie vo výške 150 eur, ktoré súd odpočítal od 201,34 eura, a teda zaviazal zaplatiť navrhovateľa rozdiel medzi polovicou trov štátu a už zaplteným preddavkom na trovy štátu. Súd zaviazal zaplatiť účastníkov konania na trovy štátu v rovnakej výške, t. j. polovicu z dôvodu, že návrhy obidvoch účastníkov na spôsob vyporiadania BSM neboli v zásade odlišné.

O povinnosti zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie súd rozhodol podľa § 2 ods. 1 písm. c) a ods. 3 Zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorého poplatníkom sú obaja účastníci v konaní o vyporiadanie BSM, alebo jeden z nich podľa rozhodnutia súdu, a tiež podľa ktorého, ak vznikne viacerým poplatníkom povinnosť zaplatiť poplatok spoločne, platia ho spoločne a nerozdielne. Súdny poplatok z vyporiadanej masy BSM predstavuje 3.222 eur podľa položky 6 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov, platného v čase začatia konania, pričom súd vychádzal zo základu poplatku predstavujúcom hodnotu všetkých vecí, ktoré sa vyporiadajú, celkom 107.409 eur, zaokrúhlene na celé stokoruny dole, z ktorého základ 3% predstavujú sumu 3.222 eur, preto súd zaviazal účastníkov zaplatiť poplatok vo výške 3.222 eur a to spoločne a nerozdielne.

Rozsudok súdu prvého stupňa, v časti výroku o náhrade trov konania, v časti povinnosti zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie BSM a v časti povinnosti uloženej odporkyni zaplatiť trovy štátu, napadla v zákonnej lehote odvolaním odporkyňa, ktorá sa domáhala zmeny rozsudku súdu prvého stupňa tak, že jej bude priznané právo na náhradu trov konania v zmysle písomného vyčíslenia a následne bude zmenený aj výrok V. a VII. tak, že na úhradu týchto poplatkov bude zaviazaný len navrhovateľ. V dôvodoch svojho odvolania poukazovala na samotný návrh zo dňa 07. 02. 2011, ako aj ďalšie vyjadrenia navrhovateľa, ohľadne spôsobu vyporiadania BSM. Na druhej strane, ona od začiatku konania navrhovala prikázať do svojho vlastníctva byť, oba pozemky a vozidlo do vlastníctva navrhovateľa s tým, že trvala na hodnote pozemku v kat. úz. B. K. v sume minimálne 40.000 eur. Tento návrh bol v konečnom dôsledku prevzatý aj do výroku rozsudku. Tak v komunikácii pred začatím súdneho konania, ako aj v samotnom návrhu a v priebehu súdneho konania navrhovateľ trval na hodnote parcely kat. úz. B. K. v sume 12 eur/m², čo pri celkovej výmere 954 m² predstavuje sumu 11.448 eur. Odporkyňa v priebehu celého konania trvala na svojom vyjadrení, podľa ktorého hodnota tejto parcely predstavuje minimálne sumu 40.000 eur. V konečnom dôsledku bola hodnota tejto parcely určená znaleckým posudkom na sumu 44.000 eur. Práve rozporné tvrdenia účastníkov ohľadne hodnoty tejto parcely spôsobili v konečnom dôsledku vyporiadanie BSM spôsobom od začiatku navrhovaným ňou, kedy byť bol prikázaný do jej výlučného vlastníctva a motorové vozidlo a obe parcely do vlastníctva navrhovateľa s povinnosťou výplaty navrhovateľa len čiastkou 3.695,23 eura. S poukazom na uvedené skutočnosti považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov v konaní za nesprávne, nakoľko je toho názoru, s poukazom na ust. § 142 OSP, že má zákonný nárok na priznanie náhrady trov. Má za to, že miera úspechu vo veci sa zisťuje v porovnaní žalobného petitu a výroku rozsudku vo veci samej, pričom miera úspechu závisí od toho, v akom rozsahu súd prevzal žalobný petít do svojho

rozhodnutia. Z návrhov účastníkov v konaní bolo zrejmé, že súd prvého stupňa rozhodol podľa jej návrhu na vyporiadanie BSM, pričom ani návrh v písomnej žalobe, ani návrh v písomnom vyjadrení zo dňa 17. 08. 2012, ani návrh v rámci záverečného návrhu na pojednávaní dňa 05. 05. 2013, ako aj na pojednávaní dňa 20. 01. 2014, súdom akceptovaný nebol, v dôsledku čoho nebol ani prevzatý do výroku rozhodnutia prvostupňového súdu.

Navrhovateľ sa písomne k podanému odvolaniu odporkyne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutých častiach podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa v jeho výroku - týkajúcom sa náhrady trov konania (IV.), uloženia povinnosti odporkyne zaplatiť spolu s navrhovateľom súdny poplatok za vyporiadanie BSM (V.) a uloženia povinnosti odporkyne zaplatiť trovy štátu (VII.) - ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP.

Predmetom konania vo veci samej bolo vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoде. Navrhovateľ predložil súdu list adresovaný právnej zástupkyňi odporkyne, ktorým sa snažil uzatvoriť dohodu o vyporiadaní BSM. Keďže k dohode o vyporiadaní BSM nedošlo, podaným návrhom navrhol, aby veci patriace do BSM účastníkov konania boli do jeho výlučného vlastníctva prikázané: A/ motorové vozidlo zn. Fabia, ev. č. NR XXX CG v zostatkovej hodnote 3.000 eur, B/ pozemok v kat. úz. B. K., obec I., evidovaný na LV č. XXXX - parc. č. 3698/65 o výmere 954 m² v hodnote 11.448 m² s tým, že bude odporkyňi povinný zaplatiť hodnotu jej podielu len na týchto veciach vo výške 7.224 eur a zároveň odporkyňi sa prikáže do výlučného vlastníctva byť č. 9 na IV. posch., vchod o. č. 23 v bytovom dome súp. č. 1074 na parc. č. 4821/21, evidovaný na LV č. XXXX a podiel k spoločným častiam a spoločným zariadeniam domu v hodnote 60.000 eur s tým, že odporkyňa bude povinná mu vyplatiť polovicu hodnoty bytu v sume 30.000 eur. Zároveň navrhol, aby spoločne nadobudnutý pozemok v kat. úz. N., obec I., evidovaný na LV č. XXXX ako parc. č. 104/78 o výmere 346 m² bude predaný, pričom každému z účastníkov bude vyplatená 1-ica z predajnej ceny. Odporkyňa v konaní rozsah vecí tvoriacich masu BSM nerozporevala, avšak navrhla, aby nehnuteľnosť - záhradu v kat. úz. N. súd prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľa, rovnako aj nehnuteľnosť v kat. úz. B. K., ktorá podľa jej názoru má hodnotu 40.000 eur a rovnako i motorové vozidlo v hodnote, ktorú uviedol navrhovateľ. Pokiaľ ide o 3-izbový rodinný dom v lokalite I.-J., tento podľa jej názoru má hodnotu 50.000 eur a navrhla ho prikázať do svojho výlučného vlastníctva.

Keďže medzi účastníkmi konania bola sporná hodnota vecí patriacich do BSM, súd do konania pribral Ing. Ľubomíra Vnuka, znalca z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, ktorý v znaleckom posudku č. 16/2012 určil všeobecnú hodnotu bytu v I. na J. na sumu 57.400 eur, hodnotu pozemku parc. č. 3698/65 - orná pôda o výmere 954 m², zapísaná na LV č. XXXX kat. úz. B. K. na sumu 44.000 eur a hodnotu pozemku parc. č. 104/78 - záhrady o výmere 346 m² zapísané na LV č. XXXX kat. úz. N. na hodnotu 3.930 eur. Následne súd prvého stupňa vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania tak, že do výlučného vlastníctva navrhovateľa prikázal pozemok parc. č. 3698/65 - orná pôda o výmere 954 m², zapísanú na LV č. 7365 Správy katastra I., k. ú. B. K., obec Nitra, v hodnote 43.079,54 eura. Pozemok parc. č. 107/78 - záhrady o výmere 346 m², evidovaný Správou katastra Nitra na LV č. XXXX, k. ú. N., obec I., v hodnote 3.930 eur a osobné motorové vozidlo zn. Fabia, ev. č. NR XXX CG v hodnote 3.000 eur, spolu v hodnote 50.009,54 eura. Do výlučného vlastníctva odporkyne prikázal byť č. 9 na 4. posch., vchod o. č. 23 v bytovom dome súp. č. 1074 na parc. č. 4821/21, evidovaný Správou katastra Nitra na LV č. XXXX, k. ú. I., obec I. a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v hodnote 57.400 eur a odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi titulom finančného vyporiadania sumu 3.695,23 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Štvrtým výrokom súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zároveň navrhovateľa a odporkyňu zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo výške 3.222 eur na účet Okresného súdu Nitra, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. (V. výrok). Ďalej navrhovateľa zaviazal zaplatiť 51,34 eura na účet súdu prvého stupňa ako trovy štátu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (VI. výrok), a napokon, odporkyňu zaviazal zaplatiť 201,34 eura na účet súdu prvého stupňa ako trovy štátu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (VII. výrok). Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku I., II., III. a VI. nadobudol právoplatnosť dňa 19. 03. 2014 a vo výrokoch IV., V. a VII. bolo podané odvolanie odporkyňou, ktorá sa domáhala zmeny rozsudku súdu prvého stupňa a priznania jej práva na náhradu trov konania a

adekvátne k tomu sa domáhala zmeny výroku V. a VII. (v časti zaplattenia súdneho poplatku, ako aj v časti trov štátu). Dôvodila tým, že súd prvého stupňa rozhodol vo veci vyporiadania BSM podľa jej návrhu, pričom samotný navrhovateľ, či už v podanej žalobe, ale ani v písomných vyjadreniach, a napokon ani v záverečnom návrhu, jeho návrh nebol akceptovaný, v dôsledku čoho nebol ani prevzatý do výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak preto, že obidvaja účastníci tvrdili okruh BSM zhodne a v podstate súd rozhodol tak, ako navrhoval navrhovateľ v návrhu, okrem nehnuteľnosti v kat. úz. N., ktorú prikázal, rovnako ako ďalšiu nehnuteľnosť, do jeho výlučného vlastníctva a to v záujme toho, aby finančná výška vyporiadania medzi účastníkmi bola čo najnižšia. Poukázal na spornú výšku nehnuteľností v B. K., ktorá bola odstránená až znaleckým dokazovaním. Len samotná skutočnosť, že účastníci mali odlišný odhad hodnoty nehnuteľnosti, ktorá sa neskôr odstránila znalcom, nezakladá právo účastníka, ktorého odhad bol bližšie k hodnote určenej znalcom, aby bol považovaný za úspešného v konaní, kde inak boli návrhy na spôsob vyporiadania takmer zhodné, aspoň pri prvotných výpovediach.

Odvolačný súd, posudzujúc napadnutý výrok o náhrade trov konania v rozsahu podaného odvolania, dospel k záveru, že súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa správneho zákonného ustanovenia a zo zisteného skutkového stavu vyvodil i správne právne závery, preto odvolací súd mal za to, že jeho rozhodnutie v napadnutých častiach je vecne správne. Odvolací súd sa preto stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, pričom poukazuje na to, že vo veci nemal ani jeden z účastníkov konania plný úspech. K dohode medzi účastníkmi konania o vyporiadanie BSM nedošlo, keďže obaja účastníci, tak navrhovateľ, ako aj odporkyňa, mali protichodné postoje, najmä pokiaľ išlo o hodnotu nehnuteľnosti v B. K., ako aj ohľadne hodnoty bytu. Vyporiadanie BSM súdnou cestou bolo jedinou možnosťou usporiadania vzájomných vzťahov účastníkov vo vzťahu k tomuto majetku po zániku ich manželstva. Vyporiadanie súdnou cestou bolo teda v záujme oboch účastníkov konania a súd prvého stupňa správne rozhodol, ak o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že medzi účastníkmi konania nebol spor o rozsahu BSM, ani o spôsobe jeho vyporiadania, až na nehnuteľnosť v kat. úz. N.. Odlišný názor mali iba na hodnotu nehnuteľností, pričom táto sporná skutočnosť, či už ohľadne pozemku v kat. úz. B. K., alebo ohľadne hodnoty bytu bola odstránená až v konaní ustanoveným znalcom. Odvolací súd preto považuje za právne akceptovateľné, aby vzhľadom na celkové okolnosti prípadu, najmä keď ide o vyporiadanie BSM, si hradil každý z účastníkov konania vlastné trovy sám. Skutkové a právne závery v napadnutom rozsudku v časti náhrady trov konania sú podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s účelom a zmyslom právnej úpravy náhrady trov konania.

Ďalším výrokom potom súd prvého stupňa správne rozhodol i o trovách štátu, ktoré platil ustanovenému znalcovi Ing. Ľubomírovi Vnukovi, znalcovi z odboru stavebníctvo, v celkovej sume 402,68 eura. V súlade s ust. § 148 ods. 1 OSP má štát podľa výsledku konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Správne potom zaviazal zaplatiť oboch účastníkov polovicu z uhradených trov štátom, pričom výška trov štátu, na ktorú bol zaviazaný navrhovateľ, bola stanovená v nižšej sume, pretože navrhovateľ v priebehu konania zaplatil predpoklad na znalecké dokazovanie vo výške 150 eur.

Rovnako je správny i výrok súdu prvého stupňa, ktorým zaviazal zaplatiť oboch účastníkov konania spoločne a nerozdielne súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva podľa § 2 ods. 1 písm. c) a ods. 3 Zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, keď celková masa BSM predstavovala sumu 107.409 eur, z čoho 3% predstavujú sumu 3.222 eur. V súlade s ust. § 2 ods. 1 písm. c) a ods. 3 Zákona o súdnych poplatkoch potom výrok, ktorým súd prvého stupňa zaviazal zaplatiť tak navrhovateľa, ako aj odporkyňu, súdny poplatok za vyporiadanie BSM spoločne a nerozdielne, je vecne správny.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutých častiach podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi v odvolacom konaní náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.